

متن پرسش

سلام علیکم: با توجه به مباحث معرفت‌الذات و انسان‌شناسی مطابق شریعت حقه محمدی (ص) و اینکه جوامع هم‌متشکل از زندگانی مجموع‌آحاد انسان کنار هم در سرزمین‌ها و کشورهای مختلف است، آیا می‌توان چنین استنباط کرد که جامعه و موطن و سرزمین مانند تن انسان می‌ماند که اگر به استخدام افلاک و عالم قدس و آزادی حقیقی انسانها در بیاید، آنگاه موطن و سرزمین و جامعه ارزشمند و قیم است مانند تن که اگر به استخدام من در آمد آنگاه من انسان به شکل مناسب تدبیر کرده و انسان به مقام خلیفه الهی و محل ظهور جامعه اسماء الله تبدیل می‌شود و گرنه صرفاً ناسیونالیسم و وطن‌گرایی و تاکید روی جامعه و موطن بدون در نظر گرفتن اینکه آیا اینجا کشوری است در استخدام عالم قدس و معنا و حقایق ناب، خود یک خطای بزرگ معرفتی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! ناسیونالیسم یک توهم و به یک معنا، شرک است ولی درک اراده‌ی الهی در تاریخ در ملتی خاص، قابل تفکر است مثل آن که می‌فرماید در برهه‌ای از زمان، بنی‌اسرائیل را بر همه‌ی انسان‌ها برتری بخشید «وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ». موفق باشید